

ANTAGNA TEXTER

P9_TA(2022)0334

Strävan efter ett mer hållbart och konkurrenskraftigt vattenbruk i EU: vägen framåt

Europaparlamentets resolution av den 4 oktober 2022 om strävan efter ett mer hållbart och konkurrenskraftigt vattenbruk i EU: vägen framåt (2021/2189(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens meddelande av den 12 maj 2021 *Strategiska riktlinjer för ett mer hållbart och konkurrenskraftigt vattenbruk i EU för perioden 2021–2030* (COM(2021)0236),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 25 mars 2021 *En handlingsplan för utvecklingen av ekologisk produktion* (COM(2021)0141),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 20 maj 2020 *Från jord till bord-strategin för ett rättvisare, hälsosammare och miljövänligare livsmedelssystem* (COM(2020)0381) och parlamentets resolution av den 20 oktober 2021¹ om denna strategi,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 20 maj 2020 *EU:s strategi för biologisk mångfald fram till 2030: Ge naturen större plats i våra liv* (COM(2020)0380) och parlamentets resolution av den 9 juni 2021² om denna strategi,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 11 december 2019 *Den europeiska gröna given* (COM(2019)0640) och av parlamentets resolution av den 15 januari 2020³ om denna giv,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma fiskeripolitiken, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1954/2003 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 2371/2002 och (EG) nr 639/2004 och rådets beslut 2004/585/EG⁴,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1139 av

¹ EUT C 184, 5.5.2022, s. 2.

² EUT C 67, 8.2.2022, s. 25.

³ EUT C 270, 7.7.2021, s. 2.

⁴ EUT L 354, 28.12.2013, s. 22.

- den 7 juli 2021 om Europeiska havs-, fiskeri- och vattenbruksfonden och om ändring av förordning (EU) 2017/1004¹,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/89/EU av den 23 juli 2014 om upprättandet av en ram för havsplanering²,
 - med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/147/EG av den 30 november 2009 om bevarande av vilda fåglar³ (fågeldirektivet),
 - med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1099/2009 av den 24 september 2009 om skydd av djur vid tidpunkten för avlivning⁴,
 - med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1/2005 av den 22 december 2004 om skydd av djur under transport och därmed sammanhängande förfaranden⁵,
 - med beaktande av rådets direktiv 98/58/EG av den 20 juli 1998 om skydd av animalieproduktionens djur⁶,
 - med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande av den 22 september 2021 över strategiska riktlinjer för en hållbar utveckling av vattenbruket i EU,
 - med beaktande av Regionkommitténs utkast till yttrande av den 1–3 december 2021 över hållbar blå ekonomi och vattenbruk,
 - med beaktande av Regionkommitténs yttrande av den 17 december 2015 över det europeiska vattenbrukets framtid,
 - med beaktande av strategin för hållbart fiske och vattenbruk i Medelhavet och Svarta havet 2030 från FN:s livsmedels- och jordbruksorganisations (FAO) allmänna kommission för fiske i Medelhavet,
 - med beaktande av lägesrapporten om den öppna samordningsmetoden för EU:s vattenbruk⁷,
 - med beaktande av den särskilda Eurobarometern 515 från 2021 om EU:s konsumentvanor när det gäller fiskeri- och vattenbruksprodukter ,
 - med beaktande av fiskeriutskottets studie om effekterna av covid-19-pandemin på EU:s fiskeri- och vattenbrukssektor av den 7 juli 2021,
 - med beaktande av sin resolution av den 12 juni 2018 om en hållbar och

¹ EUT L 247, 13.7.2021, s. 1.

² EUT L 257, 28.8.2014, s. 135.

³ EUT L 20, 26.1.2010, s. 7.

⁴ EUT L 303, 18.11.2009, s. 1.

⁵ EUT L 3, 5.1.2005, s. 1.

⁶ EGT L 221, 8.8.1998, s. 23.

⁷ Europeiska kommissionen, generaldirektoratet för havsfrågor och fiske, *Study on an interim evaluation of the Open Method of Coordination (OMC) for the sustainable development of EU aquaculture*, 2019.

konkurrenskraftig europeisk vattenbrukssektor: dagens situation och framtida utmaningar¹,

- med beaktande av sin resolution av den 4 december 2008 om utarbetandet av en europeisk förvaltningsplan för skarvar för att minska skarvarnas allt större inverkan på fiskebestånden, fisket och vattenbruket²,
- med beaktande av artiklarna 3, 4, 38 och 43 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget),
- med beaktande av artikel 54 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från fiskeriutskottet (A9-0215/2022), och av följande skäl:
 - A. Enligt den gemensamma fiskeripolitiken bör vattenbruket bidra dels till att bibehålla potentialen för hållbar livsmedelsproduktion i hela unionen i syfte att garantera en långsiktig tryggad livsmedelsförsörjning, inklusive livsmedelstillgång, tillväxt och sysselsättning för unionens medborgare, dels till att möta den ökande internationella efterfrågan på livsmedel baserade på vattenresurser. Den gemensamma fiskeripolitiken bör ta full hänsyn till djurs hälsa och välbefinnande samt livsmedels- och fodersäkerhet. Det är mycket viktigt att minska den administrativa bördan och genomföra unionsrätten på ett effektivare sätt som tar större hänsyn till berörda parter behov.
 - B. Skaldjurs- och vattenbrukssektorerna spelar en viktig och värdefull ekonomisk, social och miljömässig roll i EU och bidrar till att förbättra livskvaliteten i unionens kustområden, inland och yttersta randområden.
 - C. Den tryggade livsmedelsförsörjning och de försörjningsmöjligheter som dessa industrier ger har stor betydelse i många områden vid kuster, längs floder, på öar, runt insjöar och i laguner.
 - D. Den europeiska gröna given, strategin för biologisk mångfald och från jord till bord-strategin syftar till att uppnå ett koldioxid neutralt Europa senast 2050 och säkerställa rättvisa, hälsosamma och miljövänliga livsmedelssystem i hela unionen. Vattenbruket kan tillhandahålla hälsosamma livsmedel med ett mindre klimat- och miljöavtryck än det icke-akvatiska landbaserade jordbruket.
 - E. I FAO:s förklaring om hållbart fiske och vattenbruk konstaterar man att vattenbruket har varit den snabbast växande globala livsmedelsindustrin under de senaste femtio åren, och att det är ansvarigt för fördubblingen av den globala konsumtionen av fisk per person sedan 1960 och i allt större utsträckning har tillhandahållit livsmedel och försörjningsmöjligheter för en växande befolkning.
 - F. I EU:s strategiska riktlinjer för ett mer hållbart och konkurrenskraftigt vattenbruk i EU, i FAO:s Shanghaiförklaring från september 2021 om vattenbruk för livsmedel och hållbar utveckling och i Världsoorganisationen för djurhälsas kodex för skydd av

¹ EUT C 28, 27.1.2020, s. 26.

² EUT C 21 E, 28.1.2010, s. 11.

vattenlevande djur från 2021 fastställs djurskyddsmålen inom vattenbruket för att stödja producenter och konsumenter.

- G. EU:s vattenbruksproduktion står för endast 1,15 % av den globala produktionen, enligt de senaste siffrorna (från 2018)¹.
- H. För att starta eller utvidga en vattenbruksanläggning i EU krävs olika tillstånd och godkännanden, och förfarandet för att få dessa går i allmänhet långsamt, är krångligt och saknar ibland rättslig säkerhet och ekonomisk förutsägbarhet. Denna situation hindrar sektorns utveckling och avskräcker företagen från att investera och ger upphov till överdrivna kostnader för sektorn, samtidigt som detta gynnar importen från tredjeländer.
- I. I FAO:s rapport från 2020 om tillståndet för fisket och vattenbruket i världen fastslår man att andelen kvinnor av den totala arbetskraften inom vattenbruket (19 %) är större än inom fisket (12 %), och att kvinnor generellt spelar en mycket viktig roll i hela värdekedjan för fiske och vattenbruk, inom såväl kommersiella som småskaliga verksamheter. Totalt står den direkta sysselsättningen inom vattenbrukssektorn för fler än 74 000 arbetstillfällen i EU vid fler än 12 000 företag².
- J. Var fjärde fisk- och skaldjursprodukt som konsumeras i Europa kommer från vattenbruk. Under perioden 2018–2019 ökade den synliga konsumtionen av jordbruksprodukter med 2 % per person. Med tanke på att EU:s självförsörjning av fisk och skaldjur 2019 uppgick till 41,2 % så härrör endast 10 % av EU:s konsumtion av fisk och skaldjur från vattenbruk i EU, vilket står för mindre än 2 % av produktionen i världen.
- K. Nästan 70 % av vattenbruksproduktionen i EU är koncentrerad till fyra medlemsstater (Spanien, Frankrike, Italien och Grekland), där den stora merparten av produktionen utgörs av blåmusslor, öring, guldsparid, ostron, havsabborre, karp och venusmusslor. Det finns fortfarande stor potential för ytterligare tillväxt och diversifiering när det gäller producerande länder och arter som odlas.
- L. Även om nästan två tredjedelar av européerna under 2021 åt fiskeri- eller vattenbruksprodukter hemma minst en gång i månaden, är detta en nedåtgående trend jämfört med 2018. Under 2021 var konsumenterna delade i fråga om vildfångade eller odlade produkter då omkring en tredjedel föredrog vildfångade produkter, en tredjedel odlade produkter och en liknande andel inte hade någon preferens.
- M. Vissa inledande uppskattningar pekar på en minskning av försäljningsvolymen med 17 % och en minskning av den totala inkomsten med 18 %, med en särskilt stor inverkan på skaldjurssektorn.
- N. Skaldjursproduktionen i EU består främst av blötdjur, närmare bestämt blåmusslor, ostron och venusmusslor, och är oftast en traditionell, arbetsintensiv och familjebaserad

¹ Europeiska kommissionen, generaldirektoratet för havsfrågor och fiske, *The EU fish market: 2020 edition*, Publikationsbyrån, 2021.

² Vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerinäringen (STECF), *The EU Aquaculture Sector – Economic report 2020* (STECF-20-12). EUR 28359 EN, Europeiska unionens publikationsbyrå, Luxemburg, 2021.

vattenbruksverksamhet som är helt integrerad i det lokala landskapet.

- O. Av strategin för hållbart fiske och vattenbruk i Medelhavet och Svarta havet 2030 från allmänna kommissionen för fiske i Medelhavet framgår att vattenbruksproduktionen behöver tillgodose efterfrågan, växa på ett hållbart sätt, dra nytta av innovation, digitalisering och kunskapsdelning och göra sektorn mer attraktiv för investeringar. I strategin anges vidare att övervakning och minskning av sektorns miljöavtryck, hantering av klimatförändringar och föroreningar samt säkerställande av djurs hälsa och välbefinnande är avgörande för att uppnå hållbarhet.
- P. Enligt 2020 års ekonomiska rapport om EU:s vattenbrukssektor från den vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerinäringen är nästan 80 % av alla vattenbruksföretag i EU mikroföretag med färre än 10 anställda.
- Q. I lägesrapporten om den öppna samordningsmetoden slogs det fast att medlemsstaterna borde anstränga sig mer för att utöka EU:s vattenbrukssektor, stärka dess motståndskraft och konkurrenskraft och särskilt garantera tillgången till mark och vatten samt en transparent och effektiv rättslig och administrativ ram.
- R. Trots sektorns potential släpar vattenbrukets utveckling i de yttersta randområdena fortfarande i hög grad efter.
- S. Rapporten om fiskmjöl och fiskolja från september 2021 från EU-organet för marknadsbevakning av fiskeri- och vattenbruksprodukter visar att fiskmjöl i vattenbruksfoder används mest i Asien och att 2019 användes 34 % av allt fiskmjöl i Kina, 35 % i andra asiatiska länder och 9 % i Europa. 20 miljoner ton vild fisk fångas för andra ändamål än livsmedel. Vattenbruket och boskapsuppfödarna konkurrerar i allt högre grad om fiskmjölet på den globala fodermarknaden. Högre foderpriser ökar behovet av ytterligare utveckling av alternativa foderprodukter samt fodrets effektivitet för att säkerställa lönsamhet för vattenbruksprodukter med högt värde.
- T. FAO:s tekniska dokument om fiske och vattenbruk av den 19 februari 2019 *A third assessment of global marine fisheries discards* (en tredje bedömning av utkast i det globala marina fisket) visar att mängden fisk som kastas överbord uppgår till totalt 9,1 miljoner ton, vilket motsvarar 10,8 % av den årliga genomsnittliga fångsten mellan 2010 och 2014.
- U. Rapporten om EU:s ekologiska vattenbruk från maj 2017 från EU-organet för marknadsbevakning av fiskeri- och vattenbruksprodukter visar att den ekologiska vattenbruksproduktionen ökar avsevärt i vissa medlemsstater, samtidigt som andra medlemsstater fortfarande befinner sig i ett tidigt skede av utvecklingen av denna produktionsmetod.
- V. Vattenbruk är särskilt känsligt för extrema väderhändelser i flodbäddar och kustområden som inträffar allt oftare på grund av den globala uppvärmningen, inbegripet torka, översvämningar, stormar och vågor, som orsakar allvarliga skador på vattenbruksinfrastrukturen och de odlade arterna.
- W. I direktiv 2014/89/EU om havsplanering krävs det att samtliga kustmedlemsstater så snart som möjligt, och senast den 31 mars 2021 lämnar in nationella havsplaner till kommissionen.

- X. De yttersta randområdena är särskilt utsatta för instabilt klimat och allvarliga väderhändelser, vilket kan äventyra sektorns potential i dessa regioner.
- Y. Mängden skarvar har ökat kraftigt. Denna ökning orsakar allvarliga skador på många marina sektorer, däribland vattenbruket.
- Z. I resolutionen om utarbetande av en europeisk förvaltningsplan för skarvar för att minska skarvarnas allt större inverkan på fiskebestånden, fisket och vattenbruket, som antogs för 13 år sedan, föreslog parlamentet flera möjliga åtgärder för att lösa de problem som skarvarna fortsätter att orsaka.
- AA. I resolutionen om en hållbar och konkurrenskraftig europeisk vattenbrukssektor: dagens situation och framtida utmaningar betonas, bland många andra åtgärder, vikten av att minimera skarvarnas allt större inverkan på vattenbruket.
- AB. Aktörerna inom vattenbruk och fiske kan få ekonomisk ersättning för förluster till följd av skarvars påverkan på fisket.
- AC. Hela den europeiska vattenbrukssektorn kommer att behöva bära kostnaderna för de stigande el- och gaspriserna, och prognosen ser ännu sämre ut när det gäller de stigande produktionskostnaderna och osäkerheten på marknaden som också har orsakats av covid-19-pandemin.
- AD. Stora producenter av fisk och fiskeriprodukter i EU:s grannskapsområde planerar att fördubbla sin vattenbruksproduktion till 2030 jämfört med 2020 års nivåer, vilket kan öka trycket på EU:s produktion.
- AE. Inte alla medlemsstater tar tillräcklig hänsyn till vattenbrukets utvecklingspotential eller dess eventuella socioekonomiska och miljömässiga effekter.
- AF. Den årliga konsumtionen av fiskprodukter per person i EU varierar mycket, från ca 6 kg till ca 60 kg. Efterfrågan på vattenbruksprodukter i EU skulle därför kunna öka inom överskådlig framtid.
- AG. Många företag har svårt att bibehålla marknadsandelar, såväl nationellt som utomlands.
- AH. Enligt de senaste uppgifterna från Eurostat och FAO var omkring 76 % av den fisk som konsumerades i EU under 2019 vildfångad och 24 % odlad.
- AI. Av totalt 1 382 produkter med skyddad geografisk beteckning (SGB) är endast 62 produkter registrerade i klass 1.7 – Färsk fisk, färska blötdjur och kräftdjur samt produkter framställda därav. Skyddsförfaranden pågår för ytterligare 14 produkter. Registret över garanterade traditionella specialiteter (GTS) innehåller endast fyra produkter i den klassen. Några av de registreringar som godkänts har avsett vattenbruksprodukter.
- AJ. EU:s fiskerifonder (Europeiska fiskerifonden (EFF), Europeiska havs- och fiskerifonden (EHFF) och Europeiska havs-, fiskeri- och vattenbruksfonden (EHFVF)) har gett ekonomiskt stöd till EU:s vattenbrukssektor.
- AK. Djur som rymmer från vattenbruksanläggningar kan orsaka genetiska förändringar i vilda populationer.

Vattenbrukets bidrag till den europeiska gröna given

1. Europaparlamentet välkomnar kommissionens meddelande *Strategiska riktlinjer för ett mer hållbart och konkurrenskraftigt vattenbruk i EU för perioden 2021–2030*. Parlamentet anser att dessa riktlinjer är heltäckande, sunda och ändamålsenliga för att främja ett hållbart och konkurrenskraftigt vattenbruk i EU, med ett långsiktigt fokus på vattenbrukssektorns hållbarhet och dess bidrag till den europeiska gröna given. Parlamentet beklagar dock att de är alltför fokuserade på miljöaspekter och påpekar att man behöver höja ambitionsnivån för att främja hållbar produktion och utvecklingen av en riktigt blomstrande och konkurrenskraftig vattenbrukssektor i EU. Parlamentet anser att det är viktigt att fastställa kvantitativa mål för denna sektors tillväxt inom ramen för riktlinjerna, precis som man fastställer miljömål i strategin för biologisk mångfald, från jord till bord-strategin och andra strategier inom ramen för den gröna given. Parlamentet uppmanar med eftertryck medlemsstaterna och den rådgivande nämnden för vattenbruk att genomföra de åtgärder som rekommenderas i riktlinjerna. Parlamentet ber kommissionen att regelbundet följa upp efterlevnaden av dessa rekommendationer och att informera parlamentet om detta.
2. Europaparlamentet betonar att det är viktigt att medlemsstaterna genomför riktlinjerna korrekt och samordnat för att uppnå sina mål. Parlamentet påpekar vikten av kommissionens roll att bistå och samordna genomförandet mellan medlemsstaterna för att säkerställa lika villkor för EU:s vattenbrukare. Parlamentet uppmanar kommissionen att fortlöpande följa genomförandet av dessa riktlinjer och andra rättsakter som påverkar vattenbruk, såsom förordningen om ekologisk produktion och märkning av ekologiska produkter¹ och, i förekommande fall, lägga fram ändringar av denna förordning, och eventuellt andra, för att ta itu med hinder för förverkligandet av EU:s mål när det gäller ekologisk produktion, såsom de som fastställs i från jord till bord-strategin.
3. Europaparlamentet framhåller att vattenbrukssektorn har potential att bidra när det gäller att uppnå målen i den europeiska gröna given och understryker att man behöver säkerställa sektorns långsiktiga hållbarhet och motståndskraft, särskilt mot bakgrund av covid-19-krisen. Parlamentet anser att övergången till ett hållbart livsmedelssystem i Europa måste dra nytta av den outnyttjade potentialen i vattenbrukssektorn, eftersom den kan få en viktig och ännu större betydelse i den cirkulära ekonomin och som nettobidragsgivare vid omvandlingen av överskott av näringsämnen till högkvalitativt protein.
4. Europaparlamentet understryker att EU:s vattenbruk håller hög nivå när det gäller produktkvalitet och djurhälsa, men att det fortfarande finns utrymme för förbättringar avseende diversifiering, konkurrenskraft och miljöprestanda. Parlamentet anser att vattenbruk med låg inverkan (såsom lågtrofiskt, multitrofiskt och ekologiskt vattenbruk) och miljötjänster från vattenbruk kan, om det vidareutvecklas, i hög grad bidra till den europeiska gröna given, till från jord till bord-strategin och till en hållbar blå ekonomi².
5. Europaparlamentet påpekar att vattenbruket förväntas bidra till livsmedelstillgången och

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/848 av den 30 maj 2018 om ekologisk produktion och märkning av ekologiska produkter (EUT L 150, 14.6.2018, s. 1).

² Omställning av EU:s blå ekonomi för en hållbar framtid (2021) – <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/HTML/?uri=CELEX:52021DC0240&from=SV>

livsmedelstryggheten genom att det återställer balansen i fiskunderskottet, eftersom EU importerar 70 % av alla de livsmedel baserade på vattenresurser som konsumeras i EU och detta orsakar ett årligt handelsunderskott på 21 miljarder euro (2019). Parlamentet anser att vattenbruket har en betydande utvecklings- och tillväxtpotential som behöver stärkas samtidigt som man håller sig inom ekologiska gränser, så att det kan tillhandahålla hållbara och högkvalitativa livsmedelsprodukter, minska vårt beroende av import av livsmedel baserade på vattenresurser och skapa fler arbetstillfällen och andra socioekonomiska möjligheter, särskilt i kustområdena, men även i landsbygdsområdena. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att tillhandahålla en robust, pålitlig, förutsägbar, förenklad och företagsvänlig rättslig ram och att fullt ut utnyttja de tillgängliga finansieringsresurserna från EHFVF, eftersom detta är det finansieringsinstrument som är särskilt avsett för målen för EU:s fiskeri- och vattenbruksförvaltning. Parlamentet uppmanar med eftertryck medlemsstaterna att avsätta tillräckligt med medel från faciliteten för återhämtning och resiliens för att stödja innovation, hållbarhet och resiliens i EU:s vattenbrukssektor.

6. Europaparlamentet understryker att vattenbruket utvecklades som en social nödvändighet för att tillhandahålla en ständig tillgång på färska livsmedel baserade på vattenresurser under säsonger och i regioner där det konventionella fisket inte lyckades leverera dem, och därmed fyller det en av samhällets viktigaste funktioner. Det tillhandahåller hälsosamma färska livsmedel, framför allt för den lokala eller regionala marknaden. Parlamentet betonar därför att utbyggnaden av vattenbruket i Europa är starkt kopplad till traditionella odlingsmetoder, som är mer eller mindre specifika för deras del av kontinenten.
7. Europaparlamentet påpekar vikten av exakta uppgifter och exakt statistik för vattenbruksprodukter, särskilt när det gäller konsumtion, import och export, för att säkerställa att vi når de mål som vi sätter upp för sektorn. Parlamentet efterlyser att fler uppgifter görs tillgängliga i detta avseende.
8. Europaparlamentet påpekar att obalansen i utrikeshandeln med de livsmedelsprodukter baserade på vattenresurser som produceras i unionen inte är acceptabel, både ur ekonomisk synvinkel, eftersom den medför ett handelsunderskott, och ur ett socialt perspektiv, eftersom arbetstillfällen går förlorade.
9. Europaparlamentet betonar att framstegen när det gäller målen för den europeiska gröna given måste anpassas till säkerställandet av en tryggad livsmedelsförsörjning i tredjeländer.
10. Europaparlamentet stöder inrättandet av EU:s nya stödsystem för vattenbruket som ett innovativt verktyg för att hjälpa kommissionen, medlemsstaterna, regionala myndigheter, industrin och andra berörda parter att ta fram ytterligare vägledning och befästa bästa praxis på olika relevanta områden. Parlamentet anser att alla berörda parter, inbegripet parlamentet, bör involveras i inrättandet av detta system, särskilt alla medlemmar i den rådgivande nämnden för vattenbruk, i enlighet med artikel 11 i EU-fördraget, där deltagandedemokrati erkänns som en grundläggande demokratisk princip. Parlamentet efterlyser en meningsfull dialog med det civila samhället.
11. Europaparlamentet betonar att tillväxtpotentialen inom EU:s vattenbrukssektor måste utvecklas på ett hållbart sätt, med beaktande av samtliga tre hållbarhetspelare – ekonomi, miljö och sociala aspekter. Parlamentet påpekar att det behövs en attraktiv

marknadsorienterad sektor, även för nya fiskodlare, med en rättslig ram för att locka företagsinvesteringar, skapa och upprätthålla goda arbetsvillkor och skydda miljön genom att använda hållbara foderkällor, förbättra vattenhälsan, djurs välbefinnande och bioskyddet samt minska användningen av antimikrobiella medel i enlighet med bästa tillgängliga vetenskapliga råd och främja ansvarsfulla och försiktiga metoder med hänsyn till från jord till bord-strategin.

12. Europaparlamentet anser att vattenbrukssektorn på ett konsekvent sätt kan bidra till tillhandahållandet av ekosystemtjänster för samhället och att fiskodling i damm, alg- och skaldjursodling kan bidra till utfasningen av fossila bränslen i EU:s ekonomi och till att begränsa klimatförändringarna. Parlamentet betonar dock att koldioxidbindningen genom odling av alger och skaldjur är begränsad, beroende på produktionsmetod och användning, när produkten skördas. Parlamentet stöder de föreslagna åtgärderna mot klimatförändringarna, men betonar att det behövs en gemensam metod för att mäta enskilda vattenbruksanläggningars koldioxidavtryck och begär en konsekvensbedömning av alla föreslagna åtgärder, inbegripet deras inverkan på enskilda vattenbrukssektorer. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att främja effektiva korta leveranskedjor, där så är lämpligt, i syfte att bidra till kampen mot klimatförändringarna.
13. Europaparlamentet anser att det behövs storskaliga investeringar genom riskreducerings- och anpassningsåtgärder för att förebygga och minska den inverkan som naturkatastrofer och extrema väderhändelser får på fiskeri- och vattenbrukssektorerna, i syfte att stärka produktiva och motståndskraftiga akvatiska ekosystem samt bevara fördelarna för konsumenterna och djurens välbefinnande.
14. Europaparlamentet påpekar att man vid genomförandet av de strategiska riktlinjerna bör ägna större uppmärksamhet åt mikroföretag och små företag i vattenbrukssektorn och deras särskilda behov.
15. Europaparlamentet uppmanar med eftertryck kommissionen att stödja inrättandet av yrkesutbildningar för vattenbrukssektorn och tillhandahålla tekniska och ekonomiska resurser i syfte att locka unga och göra det möjligt för fiskare att omskola sig, vilket bidrar till att skapa arbetstillfällen i kust- och öregionerna som traditionellt är mer beroende av fiskeverksamhet.
16. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att underlätta, uppmuntra och ge lämpligt stöd till miljövänligt vattenbruk, såsom ekologiska odlingar, slutna vattenbruk, odling av alger och skaldjur, fiskodling i dammar och integrerade multitrofiska och akvaponiska vattenbrukssystem.
17. Europaparlamentet anser att stöd bör ges till utveckling av akvaponiska system, som är slutna produktionssystem på land där vattenbruksproduktion kombineras med odling av grödor och där vattnets organiska material används, vilket minskar inverkan från de föroreningar som orsakas av överskott av organiskt material.
18. Europaparlamentet anser att vattenbruk i sötvatten har stor betydelse för många landsbygdsområden i Europa, och att det tillhandahåller inte bara livsmedel av hög kvalitet och sysselsättning, utan även intressanta ekosystemtjänster. Parlamentet uppmanar kommissionen att göra användningen av begreppet livsmedel baserade på vattenresurser mer allmänt, eftersom det är ett mer omfattande och inkluderande uttryck

och inte lämnar sötvattenproducenterna på efterkälken.

19. Europaparlamentet påpekar att i synnerhet för vattenbruk i sötvatten utgör rovdjur och torka också en utmaning som återspeglas i kvantiteten, storleken och kvaliteten hos odlad fisk, och i slutändan har de en negativ inverkan på sektorns lönsamhet.
20. Europaparlamentet upprepar att det behövs ett system för spårbarhet av livsmedel i EU som ökar vattenbrukssektorns hållbarhet och tillmötesgår konsumenternas krav, genom att det tillhandahåller information om var, när, hur och vilken fisk eller vilket livsmedel baserat på vattenresurser som har odlats, främst för att förbättra livsmedelssäkerheten men också för att möjliggöra kontroller utmed hela kedjan av både EU-produkter och importerade produkter från länder utanför EU och för att bekämpa bedrägerier. Parlamentet anser att detta system bör involvera alla aktörer i värdekedjan, så att de kan samarbeta med varandra med hjälp av digitala system, artificiell intelligens och andra tekniska innovationer.
21. Europaparlamentet framhåller att de europeiska konsumenterna uppskattar kvalitetsbeteckningarna, bland annat både ursprungs-beteckningarna och de skyddade geografiska beteckningarna. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att främja användningen av dessa beteckningar för de vattenbruksprodukter som har de egenskaper och uppfyller de krav som anges i EU:s kvalitetsförordning, såsom den skyddade ursprungs-beteckningen Mexillón de Galicia.
22. Europaparlamentet välkomnar kommissionens avsikt att stödja gröna affärsmodeller, t.ex. sådana som bygger på koldioxidbindning, för att göra leveranskedjorna mer hållbara. Parlamentet betonar i detta avseende att vissa vattenbruksmetoder, såsom mussel- och ostronodling samt blandodling i dammar, kan bli framgångsrika modeller för framtida utsläppskreditsystem inom ramen för EU:s klimatlagstiftning. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att stödja denna typ av gröna företag mot bakgrund av strategins mål.
23. Europaparlamentet betonar att det är viktigt att tillämpa evidensbaserade standarder och insatser för att förbättra fiskars välbefinnande under uppfödning, transport och slakt, inbegripet att upprätthålla vattenkvaliteten inom djurskyddsgränser och miljörelevanta gränser, som ett sätt att minska förekomsten och spridningen av sjukdomar och ytterligare minska behovet av antibiotika, som under alla omständigheter bör minskas ytterligare. Parlamentet kräver att särskild uppmärksamhet ägnas åt utfodringsmetoder för att kontrollera halten av organiskt material, oavsett om det sker i öppna eller slutna kretslopp, i syfte att upprätthålla och förbättra god miljöpraxis. Parlamentet framhåller att det är viktigt att fortsätta att förbättra odlingsmetoderna i enlighet med de senaste tillgängliga vetenskapliga rönen för att uppnå ett djurskydd som bidrar till bättre miljöresultat, motståndskraft mot klimatförändringar och optimerad resursanvändning.
24. Europaparlamentet upprepar att flera djurskyddsrekommendationer på grund av sin karaktär inte är tillämpliga på fiske- och vattenbrukssektorerna.
25. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att fortsätta att främja algodling och underlätta användning och utveckling av alger som livsmedel och foder, bland annat genom att göra tillståndsförfaranden enklare, utan att försumma andra vattenbruksarter. Parlamentet betonar att det finns outnyttjad potential inom algodling när det gäller att skapa nya arbetstillfällen och tillhandahålla ekosystemtjänster och miljövänligare

livsmedel och foder. Parlamentet anser att bättre hantering av algpopulationer i viss utsträckning skulle kunna vara ett effektivt sätt att, förutom algodling, bekämpa eutrofiering och avlägsna överskott av kväve och fosfor från vattnet samt överskott av koldioxid om algerna stannar kvar i vattnet och lämnas för att bli sediment på havsbotten. Parlamentet välkomnar kommissionens avsikt att lägga fram ett särskilt initiativ för att uppmuntra konsumtionen av alger i unionen. Parlamentet påpekar att man med ett bättre skydd av algpopulationer kan tillhandahålla ekosystemtjänster och att de kan fungera som en kolsänka och bidra till att förbättra den biologiska mångfalden.

26. Europaparlamentet välkomnar kvinnornas roll i vattenbrukets värdekedjor och kräver därför med eftertryck att de ska garanteras anständiga arbetsvillkor och att principen om lika lön för lika arbete eller likvärdigt arbete ska respekteras. Parlamentet anser vidare att kvinnor i högre grad ska ha en synlig roll och vara företrädare i beslutsstrukturer och beslutsprocesser.

De största hindren för vattenbruket i unionen och möjliga lösningar

27. Europaparlamentet uppmanar med eftertryck kommissionen och medlemsstaterna att se till att de nationella planerna för en hållbar utveckling av vattenbruket beaktar de största hindren för utvecklingen av sektorns potential, och att ta fasta på behovet av att avsätta utrymme för vattenbruk genom lämplig fysisk planering. Parlamentet framhåller att det behövs en mekanism som bygger på insyn och deltagande, i enlighet med direktiv 2014/89/EU om havsplanering, för en rättvis fördelning av utrymme, bland annat för befintliga och nya fiskeområden, vattenbruksanläggningar och skyddade marina områden samt områden med fiskebegränsning för alla berörda parter. Parlamentet beklagar att vissa medlemsstater fortfarande inte har lämnat in sina nationella havsplaner till kommissionen, trots att det sista datumet i direktivet har passerat, och uppmanar dem med eftertryck att lämna in sina planer så snart som möjligt.
28. Europaparlamentet stöder kommissionens mål att inleda reklamkampanjer för att uppmuntra konsumtion av EU-vattenbruksprodukter och lyfta fram EU:s vattenbruk och att ytterligare stödja dess hållbara utveckling. Parlamentet betonar i detta avseende behovet av omfattande och lättillgänglig konsumentinformation, bland annat om hälsosam kost, miljöfördelar och andra hållbarhetsparametrar såsom klimatpåverkan.
29. Europaparlamentet anser att produktionsplatser för vattenbruk som planeras och inrättas i öppet vatten inte bör sammanfalla med eller komma i konflikt med fiskezoner. Parlamentet anser vidare att fiskerisektorn och dess aktörer och företrädare bör vara fullständigt delaktiga i denna process.
30. Europaparlamentet påpekar att vattenbruksproduktionen i EU fortfarande i hög grad är koncentrerad när det gäller både medlemsstater och odlade arter och att det därför finns en stor potential för diversifiering.
31. Europaparlamentet påpekar att fysisk planering är ett av de viktigaste verktygen för att skapa nödvändiga förutsättningar för långsiktig utveckling av vattenbruket, och det bör säkerställa lämpliga planeringsplatser för vattenbruket och ta hänsyn till andra verksamheter i de berörda områdena.
32. Europaparlamentet betonar att utvecklingen av vattenbruket kräver en solid, tillförlitlig,

tydlig och administrativt enkel rättslig ram för användning av utrymme och licenser som skapar förtroende och säkerhet för investeringar i sektorn. Parlamentet betonar att fysisk planering bör resultera i en effektiv och flexibel plan som beaktar de ständigt föränderliga havs- och sötvattensmiljöer där vattenbruk bedrivs, och att en alltför restriktiv zonindelning kan avskräcka investeringar och utveckling.

33. Europaparlamentet framhåller betydelsen av rättslig säkerhet och förutsägbarhet för investeringar för att uppnå hållbar tillväxt inom vattenbrukssektorn i unionen. Parlamentet understryker att de åtgärder som vidtas av medlemsstaternas olika offentliga myndigheter bör bidra till att förenkla de administrativa tidsramarna och förfarandena, så att de offentliga förvaltningarna uppfyller sina skyldigheter, ger besked om tidsramar och undviker onödiga dröjsmål när det gäller tillstånds- eller licensieringsförfaranden. Parlamentet kritiserar att man kortar ner licensieringarnas varaktighet eller förlängningarna av dessa i efterhand och ber medlemsstaterna att värna om licensinnehavares förtroende och berättigade förväntningar.
34. Europaparlamentet påpekar att när det gäller licensering och planering leder den byråkratiska komplexitet och de förseningar som redan finns till ytterligare kostnader för potentiella investerare. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att säkerställa tydliga och transparenta licensieringsförfaranden för att uppmuntra investerare.
35. Europaparlamentet betonar att man bör gå vidare med genomförandet av den öppna samordningsmetoden för att samordna med nationella, regionala och lokala offentliga förvaltningar som har behörighet inom vattenbrukssektorn. Parlamentet anser att denna samordning i högsta grad behövs för att rationalisera den nationella lagstiftningen och ge vägledning om det regelverk som är tillämpligt på sektorn. Parlamentet ber kommissionen att offentliggöra de landspecifika rekommendationerna för att ge medlemsstaterna vägledning när det gäller utvecklingen av vattenbruket i EU.
36. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att säkerställa bättre samordning när det gäller EU:s delade befogenheter och samordning mellan nationella, regionala och lokala myndigheter.
37. Europaparlamentet betonar att vattenbruket i unionen behöver använda hållbara foderingredienser. Parlamentet anser att vattenbruket kan avhjälpa bristen på fisk endast om alla odlade arter ger en nettovinst i fiskprotein, vilket betyder att vattenbruket inte får avlägsna mer vild fisk från haven och andra vattenförekomster för foderbehov än vad det producerar. Parlamentet framhåller att en stor del av den fisk som används för att framställa fiskmjöl och fiskolja globalt sett fångas i utvecklingsländernas exklusiva ekonomiska zoner. Parlamentet betonar att sektorn behöver främja användningen av ekologiskt hållbara marina proteiner och oljor som foder i form av biprodukter och putsbitar samt andra proteiner och innovativa lösningar, såsom insektsmjöl och mikroalger, och delvis ersätta marina proteiner och oljor med icke-marina alternativ som produceras på ett hållbart sätt. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att investera i forskning och innovation för att främja en övergång till hållbara och nya proteinkällor och ber kommissionen att bedöma om det behövs några lagstiftningsändringar i detta avseende. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att främja hållbara metoder och öka andelen fiskmjöl och fiskolja med oberoende certifiering i foder, där certifieringen görs enligt ett trovärdigt och oberoende certifieringssystem som beaktar miljömässiga och sociala aspekter och som använder

kriterier för bedömning av en låg trofisk medelnivå och FAO:s uppförandekod.

38. Europaparlamentet konstaterar att det för närvarande inte är möjligt att förse vattenbruket med tillräckligt med fiskmjöl och fiskolja enbart från utkast och biprodukter från fiskerinäringen, delvis på grund av den ökande efterfrågan på fiskmjölsmarknaden. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att säkerställa en hållbar produktion av fiskmjöl och av fiskolja och att gemensamt öka sina insatser inom forskning och innovation för att lösa problemet med ökad efterfrågan på fiskmjölsmarknaden genom att utveckla hållbara alternativ.
39. Europaparlamentet är bekymrat över det växande antalet fiskmjöls- och fiskoljefabriker längs den västafrikanska kusten, som främst drivs av kinesiska företag vars ohållbara produktion hotar det regionala och icke-industriella fiskets existens, och uppmanar därför kommissionen att säkerställa att inget foder från sådan produktion används i vattenbruksanläggningarna inom EU.
40. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att använda digitala system och artificiell intelligens för att förbättra spårbarheten och hållbarheten hos vattenbruksprodukter och för att öka spårbarheten hos det foder som används.
41. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att erkänna att det behövs dels EU-omfattande kommunikationskampanjer om hållbart vattenbruk i EU, dels produktion med medel som omfattas av direkt förvaltning i enlighet med målen i de strategiska riktlinjerna. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att, i enlighet med målen i de strategiska riktlinjerna, inkludera anordnande av informations- och kommunikationskampanjer om specifika delsektorer i ett hållbart vattenbruk i EU i alla operativa program.
42. Europaparlamentet uppmanar med eftertryck kommissionen att främja program inom EU:s politik för främjande av jordbruksprodukter, där vattenbruksprodukter kan främjas specifikt och enskilt. Parlamentet betonar vikten av att utnyttja den nuvarande översynen av EU:s politik för främjande av jordbruksprodukter för att bättre kunna främja hållbara vattenbruksprodukter, och uppmanar kommissionen att använda EU:s politik för främjande av jordbruksprodukter till att stödja sektorer och aktörer som i sig bidrar till, eller leder övergången till, att uppnå målen i den gröna given.
43. Europaparlamentet välkomnar kvaliteten på det arbete som utförs av EU-organet för marknadsbevakning av fiskeri- och vattenbruksprodukter. Parlamentet uppmanar kommissionen att ge EU-organet ytterligare riktad finansiering för att översätta dess rapporter till EU:s samtliga officiella språk, eftersom de ofta endast finns på ett eller högst fem officiella EU-språk. Parlamentet anser att sådan information kommer att hjälpa vattenbrukssektorn att få aktuell och högkvalitativ information för att förbättra sina marknadsföringsinsatser.
44. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen och medlemsstaterna att avsevärt öka anslagen till forskning och innovation inom vattenbrukssektorn (både till havs och i sötvatten), särskilt inom nya kunskapsområden såsom studier av mikrobiom eller forskningsbevakning av miljötjänster inom vattenbruket. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att tillhandahålla eller öka finansieringen för forskning och utveckling inom vattenbrukssektorn och att förbättra överföringen av vetenskapligt baserad kunskap till industrin och andra berörda parter.

45. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och deras myndigheter att säkerställa att potentialen hos kvalitetssystemen för jordbruksprodukter och livsmedel utnyttjas i större utsträckning för vattenbruksprodukter. Parlamentet erinrar om möjligheten att inrätta regionala eller nationella kvalitetssystem som kan hjälpa producenterna att bli mer synliga och därmed förbättra sin marknadsföring och sina inkomster.
46. Europaparlamentet understryker att kunskap och innovation (inbegripet användning av digital teknik) är avgörande för att uppnå de andra mål som fastställts för EU:s vattenbrukssektor och att Horisont Europa, EU:s ramprogram för forskning och innovation, utgör en viktig möjlighet att ta ett kliv framåt på detta område.
47. Europaparlamentet uppmanar med eftertryck kommissionen att förbättra och samla in information om vattenbrukssektorns potential i de yttersta randområdena med hjälp av genomförbarhetsstudier och återkoppling, och att tillhandahålla särskilt stöd till nystartade företag som vill arbeta inom denna sektor i dessa regioner.
48. Europaparlamentet uttrycker sitt fulla stöd till innovation och framsteg när det gäller odlingen av nya vattenbruksarter.
49. Europaparlamentet noterar att en innovativ vattenbrukssektor också kräver utveckling av lämpliga färdigheter som uppnås genom främjande av specialiserade läroplaner och kunskap om vattenbruk (t.ex. specialiserade veterinärstudier för fisk och utbildning om fiskhälsa för vattenbruksaktörer) samt livslångt lärande för vattenbrukare om innovativa strategier för vattenbrukssektorn.
50. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att arbeta vidare för att skapa lika villkor för EU:s vattenbruk i förhållande till producenter i tredjeländer genom att se över internationella handelsavtal och eventuellt underteckna nya avtal i framtiden när det gäller import av produkter som inte har samma marknadstillträde och miljömässiga och sociala hållbarhet eller standarder för fiskars välbefinnande som de som produceras i EU, bland annat genom att uppdatera reglerna för ett bättre genomförande av märkning av livsmedel baserade på vattenresurser. Parlamentet anser att den rättsliga ramen för konsumentinformation bör ses över i särskilda fall, såsom kaviarmärkning. Parlamentet uppmanar kommissionen att genom en konsekvensbedömning analysera inkluderingen av hållbara vattenbrukssektorer i EU:s gränsjusteringsmekanism för koldioxid för att skapa incitament för europeiska industrier och EU:s handelspartner att fasa ut fossila bränslen i sin industri och genomföra åtgärder som på ett positivt sätt bidrar till att minska växthusgaserna med målet att inte ha några nettoutsläpp alls av växthusgaser och därmed stödja både EU:s klimatpolitik och den globala klimatpolitiken på vägen mot växthusgasneutralitet, utan att vara diskriminerande eller fungera som en förtäckt begränsning av den internationella handeln.
51. Europaparlamentet erinrar om sektorns möjligheter att öka handeln med vattenbruksprodukter, särskilt i länder och regioner där konsumtionen av dessa produkter är låg.
52. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att stödja vetenskapligt baserad kunskap om fiskars välbefinnande, främja bästa vattenbruksmetoder för fiskars välbefinnande och främja inrättandet av EU:s referenscentrum för fiskars välbefinnande. Parlamentet betonar att god praxis för djurs välbefinnande är den bästa förebyggande åtgärden för att minska behovet av läkemedel

och säkerställa fiskars hälsa och välbefinnande. Parlamentet uppmuntrar till ytterligare användning av teknik och innovation för att ta itu med sjukdomar på ett mer målinriktat sätt och minska den mängd läkemedel som behövs. Parlamentet betonar behovet av att förbättra tillgången på veterinärmedicinska läkemedel för vattenbrukssektorn vid behov.

53. Europaparlamentet rekommenderar att kommissionen utarbetar lagstiftningsförslag på grundval av de senaste vetenskapliga rönen om fiskars och andra vattenlevande djurs behov och om transportmetoder för att minimera deras lidande under transport. Parlamentet understryker att de nya bestämmelserna bör innehålla en detaljerad checklista för planering och förberedelser före transport, specifika bestämmelser om vattenkvalitetsparametrar, densitet, hantering under lastning och lossning samt kontroller av djurens välbefinnande efter transport. Parlamentet uppmanar kommissionen att säkerställa att de riktlinjer den offentliggör uppdateras på grundval av de senaste vetenskapliga rönen och överensstämmer med förordning (EG) nr 1/2005 och efterlyser specifika villkor för kommersiell transport av fisk. Parlamentet betonar dessutom att särskild utbildning och certifiering bör tillhandahållas när det gäller transport av fisk.
54. Europaparlamentet stöder en förbättring av kapaciteten hos Copernicus och det europeiska nätverket för marina observationer och datainsamling när det gäller observation, modeller och prognoser för att bättre förutse de effekter av extrema väderhändelser både på land och till sjöss som vattenbruksanläggningar är särskilt känsliga för.
55. Europaparlamentet betonar vikten av lämplig utbildning för både behöriga myndigheter och vattenbrukare om hur vattenbrukets miljöpåverkan ska begränsas och hur man ska säkerställa att höga standarder för djurs välbefinnande och hälsa iakttas.
56. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utarbeta ett förslag till en förvaltningsplan för storskarvar som på ett korrekt och slutgiltigt sätt tar itu med det problem som vattenbrukssektorn har kämpat med i många år, på grundval av bästa tillgängliga vetenskapliga rådgivning och de erfarenheter och den praxis som redan testats i medlemsstaterna. Parlamentet kräver med eftertryck att planen utformas för att effektivt begränsa och kontrollera deras inverkan på vattenbruksanläggningarna, i syfte att minska deras ekonomiska, miljömässiga och sociala inverkan på produktionen och den biologiska mångfalden. Parlamentet betonar att planen bör innehålla en förteckning över stödberättigande åtgärder för förebyggande samexistenslösningar och lämplig kompensation för förluster och åtgärder som finansieras med EU-medel eller nationella medel. Parlamentet insisterar på att ekonomiskt stöd till skräddarsydd forskning som syftar till att hitta och testa förebyggande åtgärder är avgörande, men också för att möjliggöra ordentlig övervakning, inbegripet registrering och analys av effekterna av de vidtagna åtgärderna. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att genomföra dessa åtgärder lokalt från fall till fall och varje år rapportera till kommissionen om genomförandet av planen, inbegripet hur effektiva de valda åtgärderna är. Parlamentet uppmanar kommissionen att utvärdera EU:s förvaltningsplan för storskarvar vart femte år och rapportera till parlamentet. Parlamentet uppmanar med eftertryck kommissionen att som en omedelbar åtgärd utarbeta ett vägledande dokument om hur de undantag som föreskrivs i artikel 9 i fågeldirektivet ska tillämpas och att bedöma i enlighet med bästa vetenskapliga rådgivning om den nuvarande lagstiftningen behöver ändras där förebyggande åtgärder har visat sig otillräckliga och de ekonomiska och sociala konsekvenserna inte möjliggör samexistenslösningar.

57. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att förenkla licensieringsförfarandena och att göra ytterligare insatser och tillhandahålla den ytterligare hjälp som krävs för att EHFVF-användare ska få tillgång till finansiering.

Ekologiskt vattenbruk

58. Europaparlamentet välkomnar kommissionens meddelande om en handlingsplan för utveckling av ekologisk produktion och de 23 åtgärder som ingår i bilagan. Parlamentet påpekar att ekologiskt vattenbruk behöver spela en nyckelroll i den planerade tillväxten inom vattenbrukssektorn med tanke på dess stora outnyttjade utvecklingspotential, i linje med övergången till ett hållbart livsmedelssystem i Europa, och att det bör ges stöd genom EHFVF.
59. Europaparlamentet håller med om att ekologiskt vattenbruk har potential, men framhåller skillnaderna mellan medlemsstaterna när det gäller ekologisk vattenbruksproduktion.
60. Europaparlamentet ställer sig bakom målet att utöka det ekologiska vattenbruket avsevärt fram till 2030 utan att fastställa någon konkret procentsats i planen, eftersom detta är en relativt ny sektor och dess tillväxt inte är lätt att förutsäga. Parlamentet uppmanar dock medlemsstaterna att vid behov fastställa mål med hänsyn till deras kunskaper om lokala och regionala särdrag samt marknadsutveckling. Parlamentet påpekar att även om det ekologiska vattenbruket i EU har ökat när det gäller odlingen av vissa arter och i vissa länder under senare år (bland annat lax i Irland och musslor i Danmark och Irland) är efterfrågan på ekologiskt vattenbruk i EU osäker, och i vissa områden är det inte heller ekonomiskt bärkraftigt.
61. Europaparlamentet anser att hållbart vattenbruk i allmänhet, och ekologiskt vattenbruk i synnerhet, kommer att spela en nyckelroll när det gäller att uppnå EU:s ambition om ett koldioxidneutralt Europa senast 2050 genom att minska utsläppen av växthusgaser och bidra till att begränsa klimatförändringarna, samtidigt som det ger ytterligare fördelar för miljön och den biologiska mångfalden.
62. Europaparlamentet påpekar att ett hållbart vattenbruk i allmänhet, och ekologiskt vattenbruk i synnerhet, kan bidra till att tillgodose konsumenternas efterfrågan på diversifierade livsmedel av hög kvalitet som produceras på ett sätt som respekterar miljön och säkerställer fiskars välbefinnande, och därmed minskar klyftan mellan efterfrågan och tillgång på fiskprodukter i EU och minskar trycket på vilda bestånd.
63. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att inom ramen för de nationella planerna för hållbar utveckling av vattenbruket analysera de viktigaste hindren för utvecklingen av ekologiskt vattenbruk och föreslå lämpliga åtgärder. Parlamentet uppmanar vidare medlemsstaterna att, på grundval av en konsekvensbedömning på förhand, inkludera en utökning av ekologiskt vattenbruk bland målen i sina reviderade fleråriga nationella strategiska planer för vattenbruk. Parlamentet anser att EHFVF bör användas för att främja hållbara vattenbruksmetoder, inbegripet ekologisk produktion, och tillhandahålla stöd under omställningsperioden, vilket skulle skapa lika villkor i förhållande till annan ekologisk odling.
64. Europaparlamentet betonar att det behövs ett ökat stöd till forskning och innovation om alternativa näringsämneskällor, behandlingar, uppfödning och djurs välbefinnande inom

vattenbruket. Parlamentet anser att man måste främja investeringar i anpassade vattenbrukssystem för blandodling och multitrofisk odling, och främja kläcknings- och yngelanläggningar för ekologiska yngel. Parlamentet välkomnar den öppna samordningsmetoden för utbyte av bästa praxis och innovation inom ekologiskt vattenbruk.

65. Europaparlamentet betonar att innovation, inklusive olika typer av vattenbruk, har utvecklats sedan förordningen om ekologisk produktion och märkning av ekologiska produkter antogs. Parlamentet påpekar i detta avseende att vissa bestämmelser, såsom bestämmelser om reproduktion, är dåligt lämpade för de nya innovativa och hållbara vattenbruksmetoder som utvecklats. Parlamentet uppmanar med eftertryck kommissionen att utvärdera denna förordning i enlighet med detta och lägga fram nödvändiga ändringar.
66. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att analysera hur reglerna för ekologiskt vattenbruk tolkas, genomförs och övervakas i varje medlemsstat. Parlamentet uppmanar med eftertryck kommissionen att på grundval av slutsatserna från denna analys offentliggöra riktlinjer för medlemsstaterna, certifieringsorganen och fiskodlarna, i syfte att minska skillnaderna i genomförandet av förordningen om ekologisk produktion.
67. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen att överväga att på nytt tillåta alla nya aktörer i den ekologiska vattenbrukssektorn att under en övergångsperiod på fem år hämta 30 % av den dagliga ransonen av fiskmjöl och fiskolja från icke-ekologiska putsbitar från vattenbruk, eller putsbitar från fisk som fångats för att användas som livsmedel och som kommer från produkter från hållbart fiske i EU, eftersom sektorn har en positiv inverkan på den cirkulära ekonomin och som en nödvändig stödåtgärd med tanke på bristen på ekologiskt foder och de höga priserna på det. Parlamentet uppmanar kommissionen att även beakta användningen av de arter (som inte kan leka naturligt i Europa) för vilka inducerad reproduktion sker med användning av extrakt från hypofysen, arter som används i blandodlingsmetoder för att använda andra trofiska nischer i odlingsmiljön, vilket bidrar till koldioxidbindning, mildrar eutrofiering, ökar den totala dammproduktiviteten och minskar fiskodlingens näringsbelastning.
68. Europaparlamentet framhåller att man behöver skapa lika villkor för alla som sysslar med ekologisk odling i hela unionen, även för importerade ekologiska produkter, genom att tillhandahålla samma regler, stödja och harmonisera de behandlingar av sjukdomar som används inom ekologiskt vattenbruk och ekologisk animalieproduktion.
69. Europaparlamentet påminner om att Europaparlamentets resolution om en hållbar och konkurrenskraftig europeisk vattenbrukssektor: dagens situation och framtida utmaningar innehåller förslag till 92 åtgärder för att frigöra potentialen hos EU:s vattenbruk genom att förenkla de administrativa förfarandena, säkerställa rättvisa i samspelet med andra sektorer, stärka konkurrenskraften hos EU:s vattenbruk inom och utanför unionens gränser, förbättra konsumentupplysningen, säkerställa djurens välbefinnande och tillgången till veterinärmedicinska produkter, förbättra marknadsföringskampanjerna och kommunikationen, stödja forskning och innovation, främja utbildning och sysselsättning, öka hållbarheten i EU:s vattenbrukssektor, säkerställa tillräcklig finansiering via EHFF och andra strukturfonder och uppnå en harmonisk symbios med fiskerisektorn. Parlamentet uppmanar med eftertryck kommissionen att ha ett nära samarbete med medlemsstaterna för att genomföra dessa

åtgärder.

70. Europaparlamentet påpekar att motsättningen mellan fisket och vattenbruket inte är meningsfull i dagens situation, eftersom efterfrågan på havsprodukter ökar samtidigt som trycket på vilda fiskbestånd i unionen gradvis börjar minska, och betonar att dessa båda verksamheter kompletterar varandra.
71. Europaparlamentet understryker att samarbetet mellan dels vattenbruket, dels konserverings- och beredningsverksamheten, kan ge vattenbruksprodukterna ett stort mervärde förutsatt att detta samarbete sker genom samverkan och främjar båda verksamheterna.
 -
 - ◦
72. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, medlemsstaternas regeringar och parlament samt den gemensamma fiskeripolitikens rådgivande nämnder.